

1966

X. ŠP (14.–20. 6.)

Ročník věnovaný opět malým jevištním formám. V Písku se ale po čtyřleté přestávce opět objevily dětské soubory, jak bývalo zvykem v letech 1957–1962. A poprvé i dětské soubory loutkářské. Hrál se i v sálku ODPM v Podskalí, samozřejmě ve velkém sále Šrámkova divadla, ve Velkém sále ZK Jitex a také v hotelu Bílá růže.

Loutkářský pionýrský soubor DKP Drápek z Ústí nad Labem uvedl Hrubínovu pohádku ***Sněhurka, zvířátka a sedm mužíčků*** a také hru své režisérky Drahomíry Pražákové ***Ztracená písnička***, s níž pak úspěšně vystoupil i na Loutkářské Chrudimi. Loutkářský kroužek ZDŠ F. L. Čelakovského Strakonice uvedl hry Milana Pavlíka ***Statečný koníček*** a ***Kohout světapán***, Loutkářský soubor ÚDPMJF Praha vedený Hanou Budínskou ***Pohádku o dvou O*** a další loutkářský kroužek ZDŠ Pacov ***Tři hříčky*** (Sedláková *O velikonočním vajíčku*, Rohová *O dvou hloupých opičkách* a Vítězslav Nezval *Jak se z klubička ježek vyklubal*).

Dětské divadelní soubory reprezentoval divadelní soubor DKP VŽKG Ostrava-Vítkovice s hrou H. Prokopové a A. Zaoralové ***Pramen moudrosti***, Divadelní studio ZK Karosa Vysoké Mýto uvedlo hru Josefa Mlejnků ***Hon na lišku*** (soubor již popáté na ŠP) a Dramatický soubor Lipka SVVŠ z Kamenice nad Lipou pohádku Jarmily Hanzálkové ***O princezně, která si neuměla hrát***. Dospělé soubory hrající pro děti měly své zastoupení loutkářským souborem Radost Strakonice s inscenací hry Vojtěcha Cinybulka ***Sněhuláci nokturno*** a Josefa Křešničky ***Pohádka o barevném listí***.

V kategorii mládežnických souborů vystoupil DS Máj Praha Vinohrady s dramatizací Jiřího Beneše podle Karla Maye ***Můj bratr Vinnetou***, Vojenský kabaretní soubor Mars z Týna nad Vltavou s hrou Petra Markova ***Růže pro Pavlínu*** a vojenský soubor z Tábora s pantomimou ***Kameny***. DS Zeyer České Budějovice představil hru Gerta Hofmanna ***Starosta*** v profesionální režii Milana Fridricha a Kabaretní skupina ESBENA Pelhřimov inscenaci ***Kabaret***. Inklemo Praha, tentokrát jako Vojenský kabaretní soubor, přivezlo v režii Václava Bárty hru ***O zlých mazácích a hodných kuchařích aneb O hodných kuchařích a zlých mazácích***.

Pět večerních představení bylo určeno mládeži – což vzbudilo plamennou diskusi o poslání a smyslu Šrámkova Písku, navíc vyprovokovalo diskusi i to, že program nebyl vybírán žádnou výběrovou porotou, ale jen na základě přihlášek z krajů. Takže dostaly přednost soubory, které už „patřily k tradici Šrámkova Písku“, jako Inklemo Praha (byť toho roku ve vojenském), ale také Zeyer České Budějovice, ostravský soubor DKP VŽKG či Mlejnkův soubor z Vysokého Mýta, a pak samozřejmě soubory, které uspěly v krajských kolech STM. Vystoupilo i Divadlo mladých KP Sezimovo Ústí s tehdy populární hrou Pavla Kohouta ***Dvanáct*** a jako host soubor z NDR: Pionýrské studio z Karl-Marxstadtu (dnes Saská Kamenice), jedno z tehdejších pěti východoněmeckých „pionýrských“ divadel oceněné státní cenou a pracující s profesionálními divadelníky. Uvedlo hru Manfreda Richtera ***Das Rübchen – Pohádka o řepě***. Putovní pohár OV KSČ a OOR Písek získal soubor Zeyer České Budějovice s hrou Gerta Hofmanna ***Starosta***.

Představení veřejně hodnocena nebyla, ale diskutovalo se o nich v seminářích s lektory (Jaroslav Uždil, Jan Malík, Miloslav Disman). Ročník neměl odbornou porotu, jen pracovní předsednictvo, které navrhovalo individuální ceny: pro divadlo Miloslav Disman, Jaroslav Šindelář (ÚDLUT Praha), Dagmar Findejsová (ODPM Tábor), Marie Uhlíková (KV ČSM České Budějovice) a Jan Voráček (KOS České Budějovice), pro loutkové divadlo Jan Malík, Bořek Hrnčíř (ÚDLUT Praha), Marie Haipetrová (KPS Písek), Vladimír Meisner (OPS Písek) a Bedřich Hájek (KOS České Budějovice).

Proběhlo i několik seminářů pro vedoucí dětských dramatických kolektivů, např. Josef Hron na téma *Svět očima dítěte* (o práci dětských výtvarných kroužků), Václav Morava – *O některých psychologických aspektech dětské kresby*, Jan Malík – *Dítě a loutka*, Miloslav Disman – *Dětské divadlo a divadlo pro děti*. K tématům se vázala výstava *Svět očima dítěte*. Vášnivě se diskutovalo, zda je takto doširoka rozkročená přehlídka vůbec smysluplná, stále byl kritizován způsob výběru souborů. A opět se řešila úroveň textů pro dětské soubory, snad kromě Mlejnkových v té době velmi problematických, diskutovalo se o charakteru dětského vnímání...

Poprvé z Písku vysílalo oblíbené rozhlasové Mikroforum s redaktory Zdeňkem Pražákem a Karlem Mastným. A v rámci přehlídky se konal koncert vítězů soutěží Lidových škol umění, již tradiční výlet účastníků na Orlickou přehradu a hrady Zvíkov a Orlík, soutěž dětí v malování na ulici spolu s výstavou dětských výtvarných prací.

Přes mnohá pozitiva to byl ročník poměrně krizový, nehledě na nezáměr ústředních orgánů, komplikovaný soutěžní řád a malý divácký zájem – vyvstala dokonce naléhavá otázka, co s dalšími ročníky Šrámkova Písku. A k tomu bylo úmorné vedro, jak to v červnu v Písku bývá...

Zatímco v prvních ročnících Písku přijížděly soubory s nákladními auty dekorací a rekvizit, dnes mnohým stačí pro představení i jeden malý kufřík. [...] Za oněch deset let se vystřídalo v Písku mnoho souborů, u nichž se projevovalo hledání nové tváře amatérského divadla dětského, mládežnického i souborů dospělých... Za dobu Šrámkova Písku tu bylo i mnoho takových, které si o sobě myslely víc, než ve skutečnosti ukázaly, ale byla jich menšina. (Rothbauer, Richard. Za oponou Šrámkova Písku. AS 1966, roč. 3, č. 6, s. 9)

Nikdy ještě nebylo tak smutno v ulicích, před divadlem, nad řekou, stýskalo se po tom živém a radostném ruchu a přátelských setkáních známých z různých krajů, kteří se dříve jezdili poučit, poznat a dozvědět se. [...] Není to rozhodně vinou pečlivých a svědomitých jihočeských a píseckých organizátorů, je to dáno ekonomickými možnostmi orgánů, které zájemce na akci vysílají, odklonem ústředních orgánů od Písku jako ústřední přehlídky a hlavně tím, že celá tato oblast stojí na okraji zájmu. [...] Vina organizátorů je snad jen v příliš široké koncepci přehlídky od loutkových divadel přes pohádkové hry až po vojenské kabarety. [...] Hodně se hovořilo o tom, co s dalšími ročníky. (Šindelář, Jaroslav. Co ukázal jubilejní X. Šrámkův Písek. AS 1966, roč. 3, č. 9, s. 12)

Vzpomeňme jen, o kolik užitečných zkušeností se s námi v Písku podělila nedávno zesnulá Míla Mellanová. Jak zajímavým způsobem dovedl o kolektivní výchově ve svém souboru vyprávět Miloslav Disman. [...] Na Šrámkových Píscích se hodně diskutovalo o metodách práce s dětskými představiteli. Přijížděly sem nejlepší soubory, a přece ani tady nebylo vždy vedoucím úplně jasno. [...] A co celý komplex organizačních problémů? Jsou lepší podmínky pro naši práci na škole nebo v závodním klubu? A jak se pracuje v literárně-dramatických odděleních LŠU? Schůzky učitelů tohoto oboru ukazují, že ani tady nejsou všechny otázky vyřešeny. Otazníků kolem dětského divadla je stále dost. (Mlejnek, Josef. Otazníky kolem dětského divadla. AS 1966, roč. 3, č. 6, s. 10–11)